

fine Narré mellem Bredgade, Kongens Nytorv og Store Kongensgade, at den ogsaa stikres for Højre. Jeg skal ikke udtale mig om de politiske Fremtidsudsigter for Kjøbenhavn. Det kan nok være, det vil gaa anderledes der, end man egentlig tror. Men saa er det tillige givet, at Højre vil tage i det mindste 2 Kredse paa Frederiksberg, vil vinde 1 i Odense, 1 i Aarhus, 1 i Horsens og stive 2 valgende Medlemmer af for Aalborg og Randers. Jeg kan derfor ikke se andet, end at Højre har været i høj Grad om sig, og naar det gælder om at varetage de Interesser, som de ere valgte til at varetage, kunne de ogsaa sige, at de have frelst deres Samvittighed. De have været som slittige Myrer, der have samlet til Tuen og Bøet. Men saa spørger jeg de Medlemmer af Udvalget, der repræsenterer den anden Side: hvad have de opnaaet igen? De maa opgive det, som deres Partifæller i Folketinget i Fjor havde indstillet til Landstinget, som blev vedtaget om trent enstemmigt i Folketinget. Hele det Standpunkt er opgivet, og de ere komne ind paa noget ganske andet. Nu hørte vi nok af det ærede Medlem for 11te Kreds, at det var i Overensstemmelse med det ægte gamle Standpunkt fra 1872; men dertil er at sige, at den Gang var Gennemstikstallet 17,000, og nu er det 22,000. Det er altsaa ikke holdbart, og det har Folketinget ogsaa erkendt. De Herrer have gjort alle disse Indrømmelser, og hvad have de faaet igen? Er det tilstrækkeligt, at de faa Lov at sælge os Kjøbenhavnere, eller er det en tilstrækkelig Fordel at opnaa, at de vinde Højres Agtelse? Ja, det er jo dog noget lidt, naar det gælder om et saadant politisk Kompromis. De skulle fremstille, hvad der virkelig fra deres Side er naaet ved dette Kompromis. Jeg tillod mig for at sammenligne Højre med slittige Myrer, og man kommer uvilkaarligt til at tænke paa, at i enhver vel reguleret Myretue, have Myrerne sørget for at have visse andre Insekter, som de benytte til at malle, og der synes jeg nok, at de ærede moderate Medlemmer af Udvalget spille Madlusenes Rolle.

Det ærede Medlem for 11te Kreds, som jeg maaste maa have Lov til at sige et Par Ord til, begyndte sit Foredrag med at sige, at hele dette Spørgsmaal er storpolitisk. Ja, i Virkeligheden staar det for Dje-

blikket saaledes: skal der vises Kjøbenhavn og Frederiksberg den Retfærdighed, at de faa nogle flere Medlemmer? Det er ikke noget storpolitisk Spørgsmaal. For øvrigt er Spørgsmaalet om Grundlovens § 32, og hvad den fører med sig, heller ikke storpolitisk. Men saa bliver altsaa Spørgsmaalet, om den Omstændighed, at der tillagdes Kjøbenhavn og Frederiksberg nogle flere Medlemmer, nødvendigvis gør det storpolitisk. Ja, det maa være fra det ærede Medlems Standpunkt. Det ærede Medlems Storpolitisk gaar formodentlig ud paa dette at holde Kjøbenhavn og Arbejderpartiet nede, det er det, han svarmer for, og det bragte jo det ærede Medlem til at gøre en saadan Betragtning gældende, at han saade: i Tider, hvor Grundloven ikke er i fuldstændig anerkendt Virksomhed, er der slet ikke nogen Grund til at forøge Folketingsmedlemmernes Antal til 137. Jeg synes, han burde have raisonneret ganske anderledes, at i Tider, hvor efter hans Mening forskellige af Grundlovens Paragraffer ikke bleve respekterede, var der særlig Opfordring for ham og hans Parti til i alt Fald at sørge for, at Grundlovens § 32 blev respekteret. Men han raisonnerede ganske modsat.

Naar han saa henviste til, at man i England og Tyskland ogsaa har efter hans Mening forfordelt Kjøbstæderne og de store Byer, saa tror jeg, at hele Englands nyere Historie netop viser hen til, at man har arbejdet sig bort fra disse historiske Forhold, hvorefter Valgkredsene vare saa højt ulige. Det gaar igennem Englands hele nyeste Reformpolitik saa vidt muligt at gøre Valgkredsene lige, og det er opnaaet i temmelig høj Grad. I Tyskland er ganske vist Forholdet, som det ærede Medlem sagde, at Byer som Hamburg og Berlin ere ganske uforholdsmæssigt svagt repræsenterede; men jeg tror ogsaa, at alle tyffe Politikere ere enige om, at det er en meget stor Uret mod disse Stæder med deres store Arbejderbefolkning. Om det er til Gavn for Tyskland i det hele, at disse Elementer ere saa lidt repræsenterede, det er et ganske andet Spørgsmaal; men fordi Tyskland gør Uret, behøve vi dog ikke at gøre det.

Maar jeg blot til Slutning sige, at der var et Moment, jeg glemte for, og det er den Bemærkning, som Udvalget anfører til